

Posudek na bakalářskou práci
Název: Využití dramatických metod při práci s Biblií
Autor: Radka Fleková
Studium: Kombinované studium vychovatelství

Bakalářská práce vychází z osobních zkušeností, navazuje na vlastní pedagogickou činnost Radky Flekové ve Sboru Apoštolské církve v Kolíně, kde je ustanovena jako vedoucí práce s dětmi.

První část, teoretická, hledá odpovědi na otázku souvislostí mezi dramatickou výchovou a literární výchovou, možnostmi práce s biblí a souvislostem s dramatickou výchovou a definuje tzv. bibliodrama. Na závěr zaznívají vlastní autorčiny východiska pro práci s Biblií, jakési vyznání své práci s dětmi věřících v konkrétní církvi.

Zvláštním způsobem cituje, jednou za citací v závorce pouze strana, jednou je číselný index a pod čarou, jednou zase citace v závorce – jméno autora a název knihy. Proč nesjednotila citování? Někde cituje, ale vůbec neuvádí strany, viz horní část str. 33.

V teoretické části nejde pouze o jakési výseče z toho, co již bylo napsáno, ale autorka i zde se snaží uplatnit svůj názor. I když občas je mírně zjednodušený a občas si odporuje. Jako např. na str. 12 píše „Zdá se, že Bible je méně vhodným materiálem použitelným pro dramatickou výchovu ...“. Možná to je i jeden z důvodů proč tuto práci píše. Není to ale také i tím, že jsme národem silně ateistickým? V USA nebo v Rakousku či Polsku vím, že děti ve škole velmi často při různých příležitostech ztvárňují biblické výjevy a nepřemítají o vhodnosti či nevhodnosti, a rizika a omezení mají stejná či podobná jako jiná témata pro dramatickou výchovu. A bibliodrama je snad jednou z nejstarších historických forem dramatické výchovy vůbec s velkými historickými zkušenostmi. Stejně tak některá rychlá či zkratková tvrzení, jako „nepředepisují dětem ... jak a co mají děti v daném příběhu hrát ...“ na str. 26. Hned následovně píše, že v tom jsou mantinely dosti široké. Ale o tom to je, mantinely tam jsou vždy, pokud pracujeme s dětmi, takže nelze „nepředepisovat dětem“, jde jen o formu, ale „předepisování máme v popisu práce“, ne rezignaci, a už vůbec ne právě tady.

V praktické části se nám pokouší osvětlit, jak přesvědčit děti pro práci s Biblií a aby našli k této knize knih vztah ne jako ke „knize pro staré lidi“, jak argumentuje autorka. Nejde ale o vysvětlování, i když zanícených slov se zde objevuje mnoho, což svědčí o značné angažovanosti ve své práci autorky bakalářské práce. Je zde představen vlastní autorský projekt „Tajemství staré knihy“, který sama realizovala na několikadenním dětském táboře s dětmi od 6 do 12 let.

Otázka:

- Nakolik se osvědčilo pracovat v projektu s dětmi na úrovni mateřské školy a téměř 2. stupně ZŠ? Bylo to na obtíž, nebo si děti navzájem pomáhaly? Dále o tom píše, že byly rozděleny do skupin apod. Ale píše optimisticky, tj. nemělo to žádné meze?
- Cíl tohoto tábora byl seznámit se s biblickými postavami. První cíl – ukázat důležitost Bible, druhý cíl – že Bible není knihou neosobní a nudnou, třetí cíl – poznat vybrané postavy z Bible, dalším hlavním cílem – připravit je na biblickou soutěž. To měl tento tábor či soustředění primárně cíle poznávací? Myslím si, že tyto hlavní cíle mohou být hlavně u takového tábora spíše jakoby v pozadí, než cíle které se v tomto textu objevují, ale jako podružné (čerstvý vzduch, pohyb ...). To by znamenalo že jde o skupinu velmi angažovaných dětí, které očekávají od tohoto soustředění složku poznávací jako primární.

Závěr: Jde o práci velmi zanáčenou a pokud jde o projekt sám, tak pokud je celý zpracován autorkou bakalářské práce, tak je kvalitní a dokonce je vypracován s několika možnými variantami. Práci hodnotím kladně a doporučuji k obhajobě.

Hodnotím práci:

V Praze 10.4.2008

Doc.PhDr. Jiří Prokop, PhD.